

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 listopada 2021 roku

Sąd Okręgowy w Białymstoku VII Wydział Gospodarczy

w składzie: Przewodniczący sędzia Leszek Ciulkin

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 30 listopada 2021 roku w Białymstoku

sprawy z powództwa **K. K.**

przeciwko **Przedsiębiorstwu Produkcyjno-Handlowo-Uslugowemu (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W.**

o stwierdzenie nieważności ewentualnie uchylenie uchwały nr 3/21/05/2021 Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników Przedsiębiorstwa Produkcyjno-Handlowo-Uslugowego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. z dnia 21 maja 2021 r.

I. Stwierdza nieważność uchwały nr 3/21/05/2021 Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników Przedsiębiorstwa Produkcyjno-Handlowo-Uslugowego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. z dnia 21 maja 2021 r.

II. Zasadza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.000 zł tytułem zwrotu opłaty sądowej oraz kwotę 1.080 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

sędzia Leszek Ciulkin

Zasadnicze powody rozstrzygnięcia:

na wstępie należy zaznaczyć, że były wspólnik spółki z o.o. zachowuje legitymację do zaskarżenia uchwał wspólników. Przewidziana w art. 250 pkt 1 w zw. z art. 252 § 1 k.s.h. legitymacja wspólnika do żądania stwierdzenia nieważności uchwały zgromadzenia wspólników jest legitymacją czynną w znaczeniu materialnoprawnym. Zgodnie z art. 316 § 1 k.p.c. sąd wydając wyrok bierze za podstawę stan rzeczy istniejący w chwili zamknięcia rozprawy. Decydujący zatem, dla oceny legitymacji powoda do żądania stwierdzenia nieważności uchwały walnego zgromadzenia akcjonariuszy, jest stan rzeczy istniejący w chwili zamknięcia rozprawy, a nie stan rzeczy istniejący w chwili podejmowania zaskarżonej uchwały lub w chwili wytoczenia powództwa. Przewidziana w art. 192 pkt 3 k.p.c. regulacja stwierdzająca, że zbycie w toku sprawy rzeczy lub prawa, objętych sporem, nie ma wpływu na dalszy bieg sprawy, jest wyjątkiem od zasady przewidzianej w art. 316 § 1 k.p.c. i nie może być wykładana rozszerzająco. Odnosi się ona ściśle tylko do zbycia w toku procesu rzeczy lub prawa objętych sporem i nie może mieć zastosowania do zbycia przez powoda w toku procesu wytoczonego na podstawie art. 252 § 1 k.s.h. posiadanych przez niego udziałów pozwanej spółki, skoro ani udziały te, ani związane z nimi prawa nie są przedmiotem sporu w tym procesie.

Na datę zwołania zgromadzenia wspólników z dnia 21 maja 2021 r. nie było jeszcze zarządu spółki ze względu na śmierć poprzedniego prezesa. Z uwagi na to zgromadzenie wspólników zostało zwołane w tym celu, aby zarząd powołać. Jednakże nie można było tego uczynić w sposób realizowany wbrew prawu, jak w przedmiotowej sprawie.

Zwołanie zgromadzenia przez prokurentów spółki było sprzeczne z postanowieniem umowy spółki, jak również bezwzględnie obowiązującymi przepisami prawa, które nie przewidują takiej możliwości.

Należy zaznaczyć, że byłoby możliwe zwołanie zgromadzenia przez konkretną osobę, w tym wspólnika, jednak wówczas jej uprawnienie musiałoby zostać przewidziane w umowie spółki (art. 235 § 3 ksh). Jednakże w przedmiotowym przypadku umowa spółki takiego uprawnienia nie przewidywała.

Każde odstępstwo od opisanych wymagań przy podjęciu uchwały, a niemieszczące się w określonych w art. 240 ksh granicach, uzasadnia stwierdzenie nieważności podjętej uchwały na podstawie art. 252 § 1 ksh i to zwłaszcza w sytuacji, w której oświadczenie w postaci zaskarżonej uchwały wywołało swoje skutki w postaci konieczności ujawnienia jej treści w rejestrze (podobnie zob. wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 25 marca 2015 r., I ACa 34/15).

Także w doktrynie prawa uznaje się, że zwołanie zgromadzenia przez osoby nieuprawnione czy z naruszeniem zasad określających możliwość zwołania zgromadzenia uzasadnia stwierdzenie nieważności powziętych na nim uchwał (zob. A. Opalski (red.), Kodeks spółek handlowych. Tom IIB. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Komentarz. Art. 227–300, Warszawa 2018, por. J. Szwaja, A. Herbet, w: Sołtysiński i in., Komentarz KSH, t. 3, 2013, s. 948–949; kategorię nieważności uchwał przyjmuje M. Litwińska-Werner, Komentarz KSH, 2007, art. 235, Nb 5).

‘Skoro zaś na bezprawnie zwołanym zgromadzeniu zapadła uchwała, która w sposób prawidłowy, we właściwym czasie i przez osobę uprawnioną została zaskarżona, to skarżącemu należało udzielić ochrony uwzględniając powództwo.

Mając na uwadze przytoczone argumenty, na podstawie wskazanych powyżej przepisów orzeczono jak w sentencji. O kosztach procesu postanowiono na mocy art. 98 kpc.

sędzia Leszek Ciulkin

VII GC 220/21

UZASADNIENIE

Powód K. K. w pozwie przeciwko pozwanemu Przedsiębiorstwu Produkcyjno-Handlowo-Usługowemu (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W. wniósł o stwierdzenie nieważności ewentualnie uchylenie uchwały nr 3 Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników Przedsiębiorstwa Produkcyjno-Handlowo-Usługowego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W..

Pozwana spółka wносиła o oddalenie powództwa.

Sąd Okręgowy ustali, co następuje:

na datę zwołania zgromadzenia w dnia 21 maja 2021 r. nie było jeszcze zarządu Przedsiębiorstwa Produkcyjno-Handlowo-Usługowego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W., z uwagi na śmierć poprzedniego prezesa, który był jednoosobowym członkiem zarządu. Zgromadzenie zostało zwołane w tym celu, aby ten zarząd powołać.

Zwołanie zgromadzenia, na którym podjęto skarżoną uchwałę odbyło zostało dokonane przez prokurentów spółki, przez których zostały podpisane zaproszenia na zgromadzenie. Zgodnie z postanowieniami umowy spółki Zwyczajne i Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników zwołuje jedynie zarząd spółki (§ 17 ust. 2 i 3 umowy spółki).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

na wstępie należy zaznaczyć, że były wspólnik spółki z o.o. zachowuje legitymację do zaskarżenia uchwał wspólników. Przewidziana w art. 250 pkt 1 w zw. z art. 252 § 1 k.s.h. legitymacja wspólnika do żądania stwierdzenia nieważności uchwały zgromadzenia wspólników jest legitymacją czynną w znaczeniu materialnoprawnym. Zgodnie z art. 316 § 1 k.p.c. sąd wydając wyrok bierze za podstawę stan rzeczy istniejący w chwili zamknięcia rozprawy. Decydujący zatem, dla oceny legitymacji powoda do żądania stwierdzenia nieważności uchwały walnego zgromadzenia akcjonariuszy, jest stan rzeczy istniejący w chwili zamknięcia rozprawy, a nie stan rzeczy istniejący w chwili podejmowania zaskarżonej uchwały lub w chwili wytoczenia powództwa. Przewidziana w art. 192 pkt 3 k.p.c. regulacja stwierdzająca, że zbycie

w toku sprawy rzeczy lub prawa, objętych sporem, nie ma wpływu na dalszy bieg sprawy, jest wyjątkiem od zasady przewidzianej w art. 316 § 1 k.p.c. i nie może być wykładana rozszerzająco. Odnosi się ona ściśle tylko do zbycia w toku procesu rzeczy lub prawa objętych sporem i nie może mieć zastosowania do zbycia przez powoda w toku procesu wytoczonego na podstawie art. 252 § 1 k.s.h. posiadanych przez niego udziałów pozwanej spółki, skoro ani udziały te, ani związane z nimi prawa nie są przedmiotem sporu w tym procesie.

Na datę zwołania zgromadzenia wspólników z dnia 21 maja 2021 r. nie było jeszcze zarządu spółki ze względu na śmierć poprzedniego prezesa. Z uwagi na to zgromadzenie wspólników zostało zwołane w tym celu, aby zarząd powołać. Jednakże nie można było tego uczynić w sposób realizowany wbrew prawu, jak w przedmiotowej sprawie.

Zwołanie zgromadzenia przez prokurentów spółki było sprzeczne z postanowieniem umowy spółki, jak również bezwzględnie obowiązującymi przepisami prawa, które nie przewidują takiej możliwości.

Należy zaznaczyć, że byłoby możliwe zwołanie zgromadzenia przez konkretną osobę, w tym wspólnika, jednak wówczas jej uprawnienie musiałyby zostać przewidziane w umowie spółki (art. 235 § 3 ksh). Jednakże w przedmiotowym przypadku umowa spółki takiego uprawnienia nie przewidywała.

Każde odstępstwo od opisanych wymagań przy podjęciu uchwały, a niemieszczące się w określonych w art. 240 ksh granicach, uzasadnia stwierdzenie nieważności podjętej uchwały na podstawie art. 252 § 1 ksh i to zwłaszcza w sytuacji, w której oświadczenie w postaci zaskarżonej uchwały wywołało swoje skutki w postaci konieczności ujawnienia jej treści w rejestrze (podobnie zob. wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 25 marca 2015 r., I ACa 34/15).

Także w doktrynie prawa uznaje się, że zwołanie zgromadzenia przez osoby nieuprawnione czy z naruszeniem zasad określających możliwość zwołania zgromadzenia uzasadnia stwierdzenie nieważności powziętych na nim uchwał (zob. A. Opalski (red.), Kodeks spółek handlowych. Tom IIB. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Komentarz. Art. 227–300, Warszawa 2018, por. J. Szwaja, A. Herbet, w: Sołtysiński i in., Komentarz KSH, t. 3, 2013, s. 948–949; kategorycznie nieważność uchwał przyjmuje M. Litwińska-Werner, Komentarz KSH, 2007, art. 235, Nb 5).

Brak zwołania zgromadzenia wspólników przez uprawniony do tego organ jest tego rodzaju uchybieniem formalnym, że nie zachodzi konieczność wykazywania wpływu tego uchybienia na treść uchwał podjętych na wadliwie zwołanym zgromadzeniu (zob. wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 8 kwietnia 2019 r., V AGa 2/19).

Skoro zaś na bezprawnie zwołanym zgromadzeniu zapadła uchwała, która w sposób prawidłowy, we właściwym czasie i przez osobę uprawnioną została zaskarżona, to skarżącemu należało udzielić ochrony uwzględniając powództwo.

Mając na uwadze przytoczone argumenty, na podstawie wskazanych powyżej przepisów orzeczono jak w sentencji. O kosztach procesu postanowiono na mocy art. 98 kpc.

sędzia Leszek Ciulkin